

Sfântul Proroc Ilie

Pentru o viață frumoasă, arzând în flacăra credinței și a iubirii

Cristesti1.mmb.ro

taranudanielkonstantin@gmail.com

facebook.com/Parohia „Sf. Ilie” Cristești Botoșani

Localitatea Cristești, județul Botoșani

23 august 2020

APARE GRATUIT DUMINICA

NR. 24 † ANUL II

DUMINICA A UNSPREZECEEA DUPĂ CINCIZECIME

Ev. Matei 18, 23-35: “Deci, căzându-i în genunchi, sluga aceea i se închina, zicând: Stăpâne, îngăduiește-mă și-ți voi plăti ție tot! Iar stăpânul slugii aceleia, milostivindu-se de el, i-a dat drumul și i-a iertat și datoria(26-27)”.

“Domnul a încheiat pilda celor doi datornici prin cuvintele: “Tot așa și Tatăl Meu Cel Cereșe vă va face vouă, dacă nu veți ierta - fiecare fratelui său - din inimile voastre”. Pare că e un lucru foarte ușor: iartă și vei fi iertat; dacă ești iertat, ești și primit în milă; iar dacă ești primit în milă, ești părtaș la toate vistierile milei. Asta ar trebui să însemne că mântuirea și raiul și fericirea veșnică sunt la îndemână. Și ce câștig mare pentru un lucru atât de mic cum este a ierta!... Da, lucru mic, dar pentru iubirea noastră de sine nimic nu e mai greu decât a ierta. Vreo supărare pricinuită fără voie, într-ascuns, pe care să n-o fi văzut nimeni, mă rog, o mai iertăm; dar de primim vreo lovitură mai dureroasă, și încă în fața altora, nici vorbă de iertare. Sunt împrejurări în care vrei, nu vrei, nu poți să dai glas nemulțumirii, așa că taci; limba tace, în timp ce inima vorbește și urzește planuri negre. Dacă jignirea e puțin mai mare, nici vorbă nu mai poate fi de înfrânare: nici rușinea, nici teama, nici paguba nu-1 pot opri pe om să se răzbune. Egoismul ce clocotește îl face pe om să se poarte ca un smintit, și cel aflat sub înrăurirea lui începe să îndruge neghiobii, în această nenorocire cad cel mai des nu oamenii de rând; ci, cu cât este cineva mai “cultivat”, cu atât e mai simțitor la jigniri, cu atât iartă mai greu. Uneori, purtarea lor rămâne prietenoasă la arătare; dar lăuntric este o dușmănie neîmpăcată: asta în vreme ce Domnul cere să iertăm din toată inima”. (Sfântul Teofan Zăvorățul, *Tâlcuiri din Sfânta Scriptură pentru fiecare zi din an*, Sophia 1999, Buc., p. 142).

Cuvinte de folos duhovnicesc de la Părintele Cleopa:

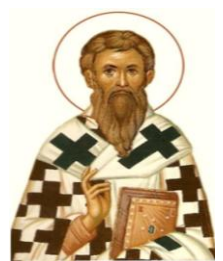
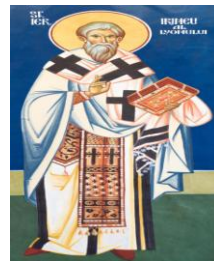
“O mică scânteie din dragostea lui Dumnezeu îl face pe om să călătorească în lumea aceasta foarte ușor și să dobândească toate virtuțile. După ce a câștigat dragostea lui Dumnezeu, nu știe ce-i oste-neala și nu știe ce-i ăla necaz.

Fraților să muncim cu dragoste(...). Dar în sudorile noastre și în osteneli, pe ogoare și în fabrici, în birouri, în întreprinderi și oriunde am fi, să avem pe Dumnezeu în minte”.

SINAXAR AUGUST † ZIUA 23

Sfântul Mucenic Lup (Lupus) a trăit la sfârșitul veacului al treilea și începutul celui de-al patrulea, și a fost un servitor credincios al Sfântului Marelui Mucenic Dimitrie (Dumitru) din Tesalonic (prăznuit la 26 octombrie). Fiind de față la moartea stăpânului său, Sfântul Lup și-a muiat hainele în sângele lui și a luat inelul din mâna sfântului. Cu acestea, Sfântul Lup a făcut multe vindecări și minuni în Tesalonic, invocând numele marelui mucenic Dimitrie. A distrus și mulți idoli păgânești, așa încât a început să fie urmărit și persecutat de păgâni, dar puterea lui Hristos l-a păzit nevătămat. Sfântul Lup s-a predat pe sine însuși în mâinile chinuitorilor săi și, din porunca împăratului Maximian Galerius, i s-a tăiat capul cu sabia. **Sfântul Sfințitul Mucenic Irineu, episcopul Sirmiiului.** Acest sfânt a trăit pe vremea împărației lui Dioclețian, fiind episcop al Sirmiiului. Fiind prins în Sirmiu a fost adus la Peonia, și a stat înaintea guvernatorului Prov, mărturisind și propovăduind credința în Hristos, Adevăratul Dumnezeu nostru. Deci a fost închis în temniță, apoi scoțându-l a fost bătut, și după hotărârea de pierzare, tăindu-i-se capul a fost aruncat în râul Saon. Și așa și-a savârșit mucenicia.

Sfântul Sfințitul Mucenic Irineu, episcopul Lugdunului (Lyon). Sfântul nostru Părinte Teofor Irineu, ce a primit providențial numele păcii pentru a se face solul Sfântului Duh, s-a născut în Asia Mica în jurul anului 140. În prima parte a tinereții sale, urmase la Smirna învățătura batrânului episcop Sfântul Policarp (cf. 23 februarie), care continua tradiția Sfântului Apostol Ioan.

PROSCOMIDIA

Explicarea Dumnezeieștii Liturghie Pe Sfântul Disc, în centru, se pune "Mielul lui Dumnezeu, cel ce ridică păcatul lumii" în stânga Mielului (cum privim Sfântul Disc) se așează părticica Prea Sfintei Născătoare de Dumnezeu. Părțile celele celor nouă cete de sfinți se pun în dreapta Mielului. În continuare, în fața Lui se așează mai întâi părticica pentru episcopul bisericii locului, apoi celelalte pentru pomenirea viilor și a morților. Istoria de mai jos, foarte instructivă, este în legătura cu cele spuse: *Într-o mănăstire trăia un preot foarte evlavios (întâmplarea mi-a relatat-o fericitul părinte Gavriil, care a fast mulți ani starețul sfintei mănăstiri Dionisiu, din Muntele Athos). Acesta era puțin învățat dar avea credința puternică, virtute pe măsură și multe nevoițe duhovnicești. Rămânea la Proscomidie în picioare timp de mai multe ore, cu toate că de oboseală venele îi pocneau și-i supurau. De multe ori, din cauza aceasta apăreau pe jos pete de sânge de la rănile picioarelor lui. Până în ultima clipă a fast omul jertfei și a plecat la Domnul, imediat după ce a săvârșit Sfânta Liturghie. Cum nu era prea învățat, din neștiință, n-a așezat miridele pe Sfântul Disc după rânduală. Obişnuise să pună părticica Maicii Domnului de-a dreapta Mielului, iar pe cele ale sfinților în stânga Lui. Odată a vizitat mănăstirea un arhiereu care urma să hirotonească un diacon. La Laude, acesta a intrat în Sfântul Altar, s-a îmbrăcat cu veșmintele, apoi a mers la Proscomidie care fusese pregătită și încheiată, urmând ca arhiereul doar să pomenească. Acesta a văzut că preotul nu așezase bine miridele și i-a zis: "Vino încoace, părinte, să vezi ca n-ai așezat bine miridele! Ai inversat pe Maica Domnului cu cetele sfinților. Nu ți-a zis, nu te-a văzut nimeni când ai făcut Proscomidia"? „Ba da, Prea sfințite, a răspuns bătrânul. În fiecare zi când slujesc (nu era zi în care să nu slujească) mă vede îngerul slujitor, dar nu-mi zice nimic. Mă iertați, că neînvățat cum sunt, am făcut asemenea greșeala. De acum înainte, voi lua seama"! „Cine ai zis că te slujește? N-ai cu tine un frate"? A întreat episcopul. "Nu, doar îngerul Domnului"! a zis preotul. Episcopul a amuțit și a priceput că are înaintea lui un preot harismatic. La amiază, după masa de prânz, episcopul l-a salutat pe egumen și pe ceilalți monahi și a plecat. În altă zi, →*

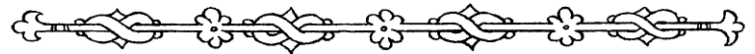
fiind încă întuneric, când bătrânul preot a mers ca de obicei în Sfântul Altar ca să facă Proscomidia a coborât la el. Pe când se închina îngerul a văzut că preotul așezase bine miridele. "Este bine, părinte, le-ai așezat bine", i-a zis. "Da, dar tu ai știut de atâția ani că greșesc și nu mi-ai spus să mă îndrept"? "Am știut, dar nu am fost îndreptățit s-o fac. Eu nu sunt vrednic să-l corectez pe preot, ci am poruncă de la Dumnezeu doar să-l ajut și să-i slujesc. Singur episcopul o poate face!". (Stefanos Anagnostopoulos, va urma).

FILOCALIA 2, Întrebarea 6

Sf. Maxim Mărturisitorul

Și a zis fratele: Dar sunt multe, Părinte, poruncile Domnului; Și cine poate să le țină minte pe toate, ca să se nevoiască pentru toate? Și mai ales eu, care sunt puțin la minte? De aceea aș vrea să aud un cuvânt scurt ca ținându-mă de el să mă mântuiesc prin el. Și a răspuns bătrânul: Cu toate că sunt multe, frate, ele sunt cuprinse într-un singur cuvânt: «Să iubești pe Domnul Dumnezeuul tău din toată puterea ta și din tot cugetul tău; și pe aproapele tău ca pe tine însuși» (Marcu 12,30). Cel ce se străduiește să țină acest cuvânt împlinește toate poruncile. Dar cel ce nu s-a desfăcut, precum s-a zis mai-nainte, de împătımirea după cele materiale, nu poate să iubească cu adevărat, nici pe Dumnezeu, nici pe aproapele. Căci este cu neputință ca cineva să se lipească și de cele materiale și să iubească și pe Dumnezeu. Aceasta este ceea ce zice Domnul: «Nimeni nu poate să slujească la doi domni!» (Matei 6,24). Sau: «Nimeni nu poate să slujească și lui Dumnezeu și lui Mamona» (Luca 16,13). Căci în măsura în care mintea noastră se alipește de lucrurile lumii, e robită de ele și nesocotește porunca lui Dumnezeu, călcându-o.

"Bea apă din izvorul de unde beau caii. Calul dintr-o apă rea nu va bea niciodată. Așterne-ți acolo unde își face culcuș pisica. Mănâncă fructul care a fost atins de un vierme. Culege cu îndrăzneală ciuperca pe care stau găzele. Sădește pomul acolo unde sapă cârțița. Casa clădește-o pe locul unde se încălzește șarpele. Fântâna sap-o acolo unde se adăpostesc păsările pe arșiță. Culcă-te și trezește-te odată cu păsările - vei culege toate grăunțele de aur ale zilei. Mănâncă mult verde - vei avea picioare puternice și inima rezistentă, precum viețuitoarele codrului. Înnoată des-și te vei simți pe pământ precum peștele în apă. Privește cât mai des cerul - și vor deveni gândurile tale ușoare și limpezi. Taci mult, vorbește puțin - și în sufletul tău va poposi tăcerea, iar duhul îți va fi liniștit și plin de pace". SF. SERAFIM DE SAROV

† PAROH: Preot Daniel Tăranu † Telefoane: 0740.133.820, 0754.325.065 †

La redactarea acestei foi religioase, se folosesc informații preluate din mijloacele de informare în masă ortodoxe: site-uri, publicații, reviste, ziare, cărți, știri.